

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XIV. Consectaria 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

organo dēsio te antecedētibus diaphanis, refringetur ad perpēdicu-
larē DI, in punctum A, ideoque protracta extra incidentiā D, ca-
det in punctum E, non autem in G vel F. Sicut enim linea ra-
dioſa quævis ſeu directa ſiuere refracta, quamdiu in eodem diapha-
no versatur, rectiſſimo trāmite fertur; ita quæ vltimo viſum affi-
cit, rei que videnda imaginem in eodem effigiat, ſi regredi cogi-
tetur, ſecondum eandem rectiſſimam effertur lineam, cuius lineę
portionem aliquam in viuaci organo viſus collocauerit.

Et hinc ^a ſumitur ratio à priore, cur locus rei viſæ apparens, ^{a Locus}
modò huc, modò illuc distrahatur: fit enim hoc ideo, quia locus ^{viſus un-}
viſus ſeu apparenſi acer in linea formaliter viſoriā, hæc autem eſt ^{de oria-}
illa quæ vltimò refringitur; & quoniam ipſa ſecondum portio-
neum quam in organo viſus habet ſentitur, idcīcō rem viſam illuc
transfert, quo ipſa portio in directum extracta tenderet. Validiſ-
simū huic toti argumento accedit robur ex radio à ſpeculo ali-
quo reflexo. Constat enim res viſibiles à ſpeculo in oculum retor-
tas, & ſitum & locum mirè variare. Nam modo à dex-
tris, modo à ſinistris, modo ſupra, modo infra; nunc inuenſæ, nūc
erectæ; nunc profundè infra ſpeculum, nunc minus profundè,
paulò post extra ſpeculum, quaſi in aëre pendentes apparent, que-
rum omnium ratio aliqua ſolida reddi non potest, niſi quod vi-
deantur ſecondum radius reflexum à ſpeculo, non autem inci-
dēt in ſpeculum. Reflexus enim radius res viſas eo loci oſten-
dit, quo ipſe ſecondum ſuam rectitudinē tendit. Sic planè etiam
in radio viſorio vltimo refracto accidit. Qui rem viſam à ſeſe
viſiam diuertere non permittit, quo loci viſi & veri diſcrepan-
tia atque ratio euidentis eluocſit. Ex quo ſatis mira hæc enaſcu-
tur.

CONSECTARIA.

CAPUT XIV.

1. **L**ineam propriè & formaliter viſoriam tantum eſſe in ocu-
lo; atque in ea oculi tantum parte, in qua videndi viſ principaliter iſit. Cum tamen eſſe putetur is radius, quem
K ; punctum

punctum visile extra oculum in eundem profundit.

2. Hanc eandem lineam quatenus rem extra oculum representat, & cum eadem veluti vnit, partim veram partim apparentem esse, nam vera est quæ in organo visus formalis inhæret, apparet, quæ extra porrigitur censeretur.

3. Conciliari posse, ex huius linea naturâ auctores nonnullos inter se, qui volunt fieri visionem radijs admissis, & qui emissis: illi namque secundum veritatem, hi secundum apparentiam locuti videntur esse. Cum enim res videatur in eo esse loco, in quo non est, & à quo radius ad oculum nullus venit, consequens erat opinari oculum aliquos radios in illum ipsum locum eiaculari.

4. Omnes radios formaliter visorios, esse refractos, præter unicum, qui cum axe optico concurrit.

5. Et hunc solum radium habere rei spectatæ eundem locum tam verum quam visum.

6. Et secundum hunc solum radium rem certissimè directissimè atque distinctissimè spectari. Hinc secundum solum hunc radium artifices collineant, Geometræ terrestria, Astronomiæ celestia mensurant. Reliqui enim omnes, quia obliqui oculum subingrediuntur, debilius representant, & in aliena loca visum deducunt.

His ita constitutis superest radium formaliter visorium inquirere.

LIBRI